

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

Warszawa, 27 kwietnia 2023 r.

DIH-3.707.20.2023.JS

DECYZJA DIH-3.34.2023

„informacje prawnie chronione oznaczono [xxx]”

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego¹, art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej², Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po rozpatrzeniu odwołania przedsiębiorcy Agnieszki Kurowskiej-Kobus prowadzącej działalność gospodarczą w Warce (dalej: „przedsiębiorca”, „strona”, „kontrolowany”), od decyzji PO.415.C.290.2022.KS Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej z 23 stycznia 2023 r. (nr akt DR.8361.145.2022), na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 1 400 zł (słownie: tysiąc czterysta złotych) na podstawie art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług³, z tytułu niewykonania obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tej ustawy:

- I. uchyła zaskarżoną decyzję w całości,
- II. orzeka co do istoty wymierzając stronie karę pieniężną w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) za naruszenie art. 4 ust. 1 ww. ustawy.

UZASADNIENIE

W dniach 20-30 września 2022 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej (dalej: „Mazowiecki WIH” lub „organ pierwszej instancji”) przeprowadzili czynności kontrolne w restauracji, należącej do ww. przedsiębiorcy, poprzedzone - zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców⁴ (dalej: „Prawo przedsiębiorców”), zawiadomieniem o zamiarze wszczęcia kontroli z 22 sierpnia 2022 r.

W toku kontroli sprawdzano przestrzeganie przepisów ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług, zwanej dalej: „ustawą o informowaniu o cenach”

¹ Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, ze zm.

² Dz. U. z 2020 r. poz. 1706, ze zm.

³ Dz. U. z 2019 r. poz. 178, ze zm.

⁴ Dz. U. z 2023 r. poz. 221

oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług⁵, zwanego dalej: „rozporządzeniem w sprawie uwidaczniania cen”.

Sprawdzeniu poddano 144 potraw i napojów, stwierdzając, że dla 9 pozycji tj.:

- 1) jabłecznik Warecki,
- 2) jabłecznik Warecki z lodami,
- 3) mini Pavlova z lodami,
- 4) syrop do kawy/mleko do kawy,
- 5) mus malinowy, sos czekoladowy,
- 6) sałatka Ateńska,
- 7) sałatka z grillowanym kurczakiem,
- 8) sałatka z chrupiącym kurczakiem,
- 9) sałatka z wędzonym łososiem,

w menu nie określono ilości potraw i wyrobów (poz. 1-5), bądź uwidoczniłoby ilości w sposób niejednoznaczny i budzący wątpliwości tj. z zastosowaniem określenia „około” (poz. 6-9). Powyższe naruszało art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach oraz § 9 ust. 2 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen. Ustalenia te udokumentowano w protokole kontroli z 30 września 2022 r.

23 grudnia 2022 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 61 § 1 i § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (dalej jako „kpa”), zawiadomił przedsiębiorcę o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, z tytułu niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ww. ustawy o informowaniu o cenach. Jednocześnie poinformował, że na podstawie art. 10 § 1 kpa, stronie postępowania administracyjnego, przed wydaniem decyzji przysługuje prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów.

23 stycznia br. Mazowiecki WIIH wydał decyzję, na mocy której wymierzył stronie karę pieniężną w wysokości 1 400 zł (słownie: tysiąc czterysta złotych). Decyzja została doręczona stronie 26 stycznia br.

14 lutego br. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” bądź „organ drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH, odwołanie od ww. decyzji, w którym strona wniosła o jej uchylenie i odstąpienie od wymierzania kary, argumentując powyższe:

- 1) trudną sytuacją finansową, która spowodowała redukcję etatów w restauracji z 6 do 3 osób. Strona zaznaczyła, że przesłała zestawienia finansowe obejmujące też przychody z pozostałych części swojej działalności i podkreśliła, że gdyby nie one, to strata, która jest widoczna w przesłanych dokumentach byłaby większa o ok. 30 - 40%. Wskazała, że restauracja generuje 62% przychodu, a 90% kosztów. Sytuację ekonomiczną widać

⁵ Dz. U. z 2015 r. poz. 2121

w przesłanych zestawieniach finansowych firmy i według strony nie były one wzięte pod uwagę. Stąd też nie stać jej na zapłacenie kary i to tak wysokiej;

- 2) faktem, że decyzja jest oparta częściowo na przepisach, które nie obowiązywały w dniu kontroli;
- 3) stwierdzeniem, że nie złamała ona prawa, a jej klienci są rzetelnie informowani o produktach/daniach oraz ich cenach, które mogą nabyć w restauracji. W menu sprawdzaniem objęto 144 potrawy i napoje, wśród których 9 pozycji określić ilości zakwestionowano, mimo iż takowe są. Przy każdej pozycji w menu jest rzetelne określenie ilości, a klienci dodatkowo informowani są o daniach przez kelnerów. Dodatkowo w karcie zamieszczone są zdjęcia potraw dań i deserów, o czym strona pisała w odpowiedzi na wszczęcie postępowania administracyjnego. Według strony na dzień trwania kontroli wszystkie pozycje menu są opisane zgodnie z wytycznymi zawartymi w rozporządzeniu Ministra Rozwoju z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług. Zgodnie z rozporządzeniem „§ 9. 1. przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, wyżywienia i innych oferowanych usług w cenniku. 2. Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany, oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi się cena.” Zgodnie z obowiązującym na dzień kontroli prawem nie było konieczności podawania ilości w jednostce miary, mimo to w menu prawie wszystkie pozycje taką informację zawierają. Ponadto w rozporządzeniu jest mowa o potrawie i wyrobie, a wskazane pozycje 4 i 5 „syrop do kawy/mleko do kawy oraz mus malinowy, sos czekoladowy” są dodatkami do dań, więc nie dotyczy ich ww. rozporządzenie;
- 4) strona przyznała, że w chwili pisania odpowiedzi w związku z wszczęciem postępowania (była w trakcie choroby z gorączką) podała stan karty na dzień trwania kontroli, ale już po stwierdzeniu braku informacji odnośnie do ilości deserów (pozycje 1,2,3 w zawiadomieniu) oraz po wskazaniu nieprawidłowości z określeniem „całość ok. ...g” przy sałatkach wśród wskazanych zakwestionowanych w zawiadomieniu pozycji. Karta była odświeżana w sierpniu 2022 r. i brak tej informacji zapewne wynikał z błędu technicznego, który został naprawiony w momencie zwrócenia uwagi przez organ kontrolujący. Ponadto w trakcie kontroli strona została poinformowana, iż wystarczy przy deserach informacja „porcja”. Taką informację strona otrzymała pierwszego dnia kontroli, po tym jak wskazała na brak możliwości rzetelnego wskazania gramatury deseru ze względu, iż ciasta pieczone są na miejscu i wykrawane z szablonu, a waga może się różnić z powodu np. używania różnych odmian jabłek, które mają różny ciężar przy danej objętości surowca. Ponadto strona stwierdziła, że poinformowała inspektorów i klientów, że podana ilość np. przy sałatkach oznacza minimalną wagę zestawu. Strona dodała, że w przypadku pozycji 4 i 5 nie ma wskazanej ilości z uwagi, że są to dodatki nielimitowane tj. jeśli klient zażyczy sobie

filiżankę kawy, a w niej ma 50% stanowi syrop to tak otrzyma. W tych pozycjach to klient określa ilość dodatku, oczywiście z uwzględnieniem, iż jest to dodatek do produktu głównego. Ograniczeniem jest naczynie, w którym serwowany jest produkt główny.

W związku z powyższym strona nie zgodziła się z wymierzeniem jej kary z tytułu niewykonania nałożonych na nią obowiązków.

Pismem z 17 lutego br. Prezes UOKiK poinformował stronę o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami sprawy i prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów. Strona skorzystała z przysługującego prawa przyjechała na przegląd akt sprawy.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK jest organem wyższego stopnia w stosunku do wojewódzkich inspektorów Inspekcji Handlowej. Wobec powyższego, w myśl art. 127 § 2 kpa w związku z art. 1 ust. 3 ww. ustawy, Prezes UOKiK jest organem właściwym do rozpatrzenia wniesionego odwołania.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 2 kpa organ odwoławczy wydaje decyzję, w której uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję - umarza postępowanie pierwszej instancji w całości lub w części. Zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie z 17 listopada 2016 r. (II SA/Rz 190/16) w ramach kontroli instancyjnej organ odwoławczy rozpoznaje sprawę niejako „od nowa” i może oprzeć swoje ustalenia na ustaleniach poczynionych przez organ pierwszej instancji i przywołać je jedynie w swoim uzasadnieniu (LEX nr 2162495). Podkreślenia wymaga, że istota postępowania odwoławczego w procesie administracyjnym polega również na usuwaniu przez organ drugiej instancji nieprawidłowości dokonanych przez organ pierwszej instancji w drodze np. uchylecia zaskarżonej decyzji w całości lub w części i w tym zakresie orzeczenia co do istoty sprawy (art. 138 § 1 pkt 2 kpa). W przedmiotowej sprawie nie jest koniecznym zbieranie nowych dowodów, gdyż stan faktyczny jest znany, tym samym **Prezes UOKiK postanowił, stosownie do art. 138 § 1 pkt 2 kpa, uchylić zaskarżoną decyzję w całości i orzec co do istoty sprawy.**

Prezes UOKiK zwraca uwagę, że 1 stycznia br. weszła w życie ustawa z dnia 1 grudnia 2022 r. o zmianie ustawy o prawach konsumenta oraz niektórych innych ustaw⁶, dalej jako: „ustawa o zmianie ustawy o prawach konsumenta”, wprowadzająca m. in. zmiany do ustawy

⁶ Dz. U. z 2022 r. poz. 2581

o informowaniu o cenach. Zgodnie z art. 10 ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, do postępowań w sprawie nałożenia kar, o których mowa w art. 6 ustawy zmienianej, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe. Tym samym do niniejszego postępowania stosuje się dotychczasowe przepisy ustawy o informowaniu o cenach.

Zgodnie z art. 4 ust. 1 zdanie pierwsze ustawy o informowaniu o cenach, w miejscu sprzedaży detalicznej i świadczenia usług uwidacznia się cenę oraz cenę jednostkową towaru (usługi) w sposób jednoznaczny, niebudzący wątpliwości oraz umożliwiający porównanie cen.

W myśl § 3 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cenę uwidacznia się w miejscu ogólnodostępnym i dobrze widocznym dla konsumentów, na danym towarze, bezpośrednio przy towarze lub w bliskości towaru, którego dotyczy.

Cenę oraz cenę jednostkową uwidacznia się w szczególności:

- 1) na wywieszce;
- 2) w cenniku;
- 3) w katalogu;
- 4) na obwolucie;
- 5) w postaci nadruku lub napisu na towarze lub opakowaniu,

o czym stanowi § 3 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Według § 4 ust. 1 rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen, cena jednostkowa dotyczy odpowiednio ceny za:

- 1) litr lub metr sześcienny - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według objętości,
- 2) kilogram lub tonę - dla towarów przeznaczonych do sprzedaży według masy,
- 3) metr lub metr kwadratowy - dla towarów sprzedawanych według długości lub powierzchni,
- 4) sztukę - dla towarów sprzedawanych na sztuki.

Według § 9 ust. 1 i 2 ww. rozporządzenia, przedsiębiorca prowadzący działalność usługową w zakresie gastronomii lub hotelarstwa uwidacznia ceny oferowanych potraw, wyrobów, noclegów, żywienia i innych oferowanych usług w cenniku. Cennik, o którym mowa w ust. 1, zawiera także aktualne informacje umożliwiające konsumentom identyfikację ceny z potrawą lub wyrobem, w szczególności pełną nazwę potrawy lub wyrobu, pod którą jest on sprzedawany oraz określenie ilości potrawy lub wyrobu, do których się odnosi.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, jeżeli przedsiębiorca nie wykonuje obowiązków, o których mowa w art. 4 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej nakłada na niego, w drodze decyzji, karę pieniężną do wysokości 20.000 zł.

Ustalając wysokość kary pieniężnej, zgodnie z art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej uwzględnia stopień naruszenia obowiązków oraz dotychczasową działalność przedsiębiorcy, a także wielkość jego obrotów i przychodu.

Prezes UOKiK po analizie zgromadzonego materiału dowodowego orzekł o nałożeniu na przedsiębiorcę, kary pieniężnej w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych) za naruszenie art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach, które zostało stwierdzone w toku kontroli przez inspektorów reprezentujących Mazowieckiego WIIH i potwierdzone protokołem kontroli z 30 września 2022 r. Biorąc pod uwagę ustalenia stanu faktycznego zawarte w protokole kontroli, Prezes UOKiK stwierdził, że w niniejszym przypadku z całą pewnością doszło do naruszenia przepisów o uwidacznianiu cen, albowiem uchybienia dotyczyły nieokreślenia w menu ilości wyrobów, dla których została określona dana cena lub określenia tej ilości w sposób niejednoznaczny, budzący wątpliwości. Naruszenie dotyczyło 3 deserów (jabłecznika Wareckiego, jabłecznika Wareckiego z lodami oraz mini Pavlova z lodami), 2 dodatków (syrop do kawy/mleko do kawy oraz mus malinowy, sos czekoladowy) oraz sałatki Ateńskiej, w przypadku której wskazano jedynie przybliżoną („około”) wagę gotowego dania.

W odniesieniu do zakwestionowanych oznaczeń pozostałych 3 sałatek (poz. 7-9), organ drugiej instancji podziela pogląd Mazowieckiego WIIH, że pojęcie „około” jest określeniem niejednoznacznym, budzącym wątpliwości, a tym samym nie spełnia wymagań, o których mowa w przepisach o uwidacznianiu cen. Tym niemniej organ drugiej instancji wziął pod uwagę fakt, że w przypadku tych trzech sałatek, oprócz ogólnej informacji „około”, w cenniku wskazano precyzyjnie (w gramach) zawartość głównego składnika tj. grillowanego fileta z piersi kurczaka (160 g), panierowanych części fileta z piersi kurczaka (160 g) oraz wędzonego łososia (100 g). Taki sposób oznakowania powodował, że w tych trzech przypadkach konsument co prawda nie ma jednoznacznej informacji o ilości całego produktu, ale przynajmniej został precyzyjnie poinformowany o ilości głównego składnika, co w większym stopniu pozwala na dokonanie przez konsumenta wyboru, niż gdyby tych informacji nie było. Uwzględnienie powyższej okoliczności wpływa na ocenę stopnia naruszenia obowiązków i pozwala na obniżenie kary wymierzonej przez organ pierwszej instancji.

Odnosząc się do argumentów strony przedstawionych w odwołaniu, Prezes UOKiK wskazuje, że art. 6 ust. 3 ustawy o informowaniu o cenach obejmuje zamknięty katalog przestanków (tzn. stopień naruszenia obowiązków, dotychczasową działalność przedsiębiorcy oraz wielkość jego obrotów i przychodu), które organ bierze pod uwagę przy ustalaniu wymiaru kary za niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 4 ust. 1 tejże ustawy. Nie przewidziano w nim możliwości uwzględnienia okoliczności związanych z trudną sytuacją osobistą, rodzinną, czy finansową przedsiębiorcy. Organ drugiej instancji zauważa, że przedsiębiorca podejmując się prowadzenia działalności gospodarczej powinien również liczyć się z możliwym ryzykiem wystąpienia różnego rodzaju sytuacji niesprzyjających (negatywnych) takich jak np. spadek obrotów firmy. Ryzyko tego rodzaju dotyczy wszystkich przedsiębiorców i nie jest okolicznością o charakterze nadzwyczajnym (wyrok WSA w Warszawie z 22 września 2017 r., III. SA/Wa 2795/16). Ponadto, podkreślenia wymaga fakt, że obowiązkiem a zarazem kompetencją organu (wyższej instancji) nie jest badanie sytuacji finansowej strony i jego rodziny oraz udzielanie wsparcia, gdyż kwestie te leżą w

gestii innych organów administracji państwowej wyspecjalizowanych w tego rodzaju działalności. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia, czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuacją ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny stwierdzony w protokole kontroli wprost uzasadnia nałożenie kary. Jednocześnie, w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa⁷, na wniosek strony organ, w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Niniejsze uprawnienie przysługuje stronie po tym, jak decyzja w niniejszej sprawie stanie się ostateczna.

W kwestii wskazanego przez stronę nieprawidłowego zastosowania przez inspektorów § 9 ust. 2 nowego rozporządzenia w sprawie uwidaczniania cen - obowiązującego od 1 stycznia br., Prezes UOKiK wyjaśnia, że do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy o zmianie ustawy o prawach konsumenta, która wprowadziła zmiany m. in. do ustawy o informowaniu o cenach, stosuje się przepisy dotychczasowe. Ponadto należy wskazać, że obowiązujące w chwili stwierdzenia przedmiotowych nieprawidłowości rozporządzenie w sprawie uwidaczniania cen zostało uchylone z dniem 1 stycznia br. Jednocześnie organ drugiej instancji wskazuje, że stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości były tożsame z treścią poprzednio obowiązującego § 9 ust. 2 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 9 grudnia 2015 r. w sprawie uwidaczniania cen towarów i usług⁸.

Odnosząc się do kwestii naniesienia poprawek w menu, Prezes UOKiK wyjaśnia, że usunięcie nieprawidłowości stwierdzonych w toku kontroli, tj. doprowadzenie do zgodności z przepisami ustawy o informowaniu o cenach, należało do obowiązków strony i w świetle przepisów art. 6 tej ustawy nie stanowiło okoliczności uprawniającej do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej. Cechami kary w postępowaniu administracyjnym są jej funkcje prewencyjna oraz dyscyplinująco-represyjna. Kara ma być odstrasżająca, aby odwieść od naruszania prawa w przyszłości. Ponadto Prezes UOKiK zauważa, że to podmioty działające na rynku są zobowiązane do znajomości obowiązującego prawa i jego przestrzegania. Nieznajomość przepisów, czy ich ignorowanie w żadnym wypadku nie może stanowić okoliczności łagodzącej.

Należy zauważyć, że kara pieniężna wymierzana na gruncie przepisów o informowaniu o cenach powinna odpowiadać także wymogom wskazanym przez prawodawcę unijnego, tj. być skuteczna, proporcjonalna i odstrasżająca (art. 8 dyrektywy 98/6/WE). Skuteczność kary przejawia się w możliwości jej nałożenia i wyegzekwowania. Kara nałożona na podmiot musi

⁷ Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.

⁸ Dz. U. z 2015 r. poz. 2121

także spełniać funkcję prewencyjną oraz dyscyplinująco-represyjną, tj. być ostrzeżeniem dla przedsiębiorcy, mającym na celu niedopuszczenie do powstania nieprawidłowości w przyszłości (tak WSA w Warszawie w wyroku z 7 września 2012 r., VI SA/Wa 918/12 odnosząc się do podobnych przesłanek istniejących w unijnym prawie żywnościowym). Wymierzona kara powinna być proporcjonalna, to jest właściwa do osiągnięcia zakładanego celu, jakim jest zapewnienie, aby w obrocie dostępne były tylko towary lub usługi opatrzone odpowiednimi informacjami na temat ich cen i cen jednostkowych, jak również kara powinna być możliwie najmniej uciążliwa. Wszystkie te cele kary winny być łącznie uwzględniane, co też miało miejsce w przedmiotowej sprawie.

Zdaniem Prezesa UOKiK, w niniejszej sprawie nie ma również podstaw do zastosowania art. 189f § 1 pkt 1 kpa, tj. odstąpienia od nałożenia kary i wystosowania pouczenia. Przepis ten przewiduje dwa warunki, które muszą zostać spełnione łącznie, aby organ mógł odstąpić od nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej. Po pierwsze, waga naruszenia musi być znikoma. Drugim warunkiem uzasadniającym odstąpienie od nałożenia kary pieniężnej jest zaprzestanie naruszania prawa przez stronę. W tym przypadku wagi naruszenia nie można było uznać za znikomą. Nie została spełniona również przesłanka z pkt 2 art. 189f § 1 kpa, ponieważ nie była wydana przez inny uprawniony organ administracji publicznej prawomocna decyzja nakładająca na stronę za to samo zachowanie administracyjną karę pieniężną, jak również strona nie została prawomocnie ukarana za wykroczenie lub wykroczenie skarbowe, czy też prawomocnie skazana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe, a kara ta spełniałaby cele, dla których miałyby być nałożona administracyjna kara pieniężna.

Reasumując należy wskazać, że ze zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego wynika jednoznacznie, że strona naruszyła art. 4 ust. 1 ustawy o informowaniu o cenach. Powyższe naruszenie, jak wskazano wcześniej, sankcjonowane jest karą pieniężną wydawaną w drodze decyzji administracyjnej do 20.000 zł. Przepis ten nakazuje właściwym organom wymierzyć karę podmiotowi, który nie wykonuje obowiązku określonego w ww. przepisach, choćby naruszenie prawa miało jednostkowy charakter, a także nastąpiło niezwłoczne usunięcie nieprawidłowości. Wykazanie, że podmiot nie wykonał powyższego obowiązku powoduje konieczność nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Niemniej jednak, ponownie oceniając zebrany materiał, Prezes UOKiK stwierdził, że w odniesieniu do trzech pozycji w cenniku (sałatka z grillowanym kurczakiem, sałatka z chrupiącym kurczakiem, sałatka z wędzonym łososiem), mimo niejednoznacznego wskazania ilości całego produktu, przedsiębiorca wskazał precyzyjnie ilość składnika głównego (kurczaka, łososa), co w większym stopniu pozwalało na dokonanie przez konsumenta wyboru, niż gdyby tych informacji nie było. Uwzględnienie powyższego wpływa na ocenę stopnia naruszenia przez przedsiębiorcę obowiązków i pozwala na obniżenie kary wymierzonej przez organ pierwszej instancji.

Dlatego też organ drugiej instancji obniżył karę wymierzoną przez Mazowieckiego WIH w wysokości 1 400 zł (słownie: tysiąc czterysta złotych) i **wymierzył stronie karę w wysokości 900 zł (słownie: dziewięćset złotych).**

Stosownie do art. 7 ust. 1 i 3 ustawy o informowaniu o cenach, karę pieniężną, o której mowa w sentencji decyzji, stanowiącą dochód budżetu państwa, należy uiszczyć na rachunek bankowy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie, w terminie 7 dni od dnia, w którym decyzja o nałożeniu kary stanie się ostateczna.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes UOKiK orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
 - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądowo-administracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.
4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2022 r. poz. 2651, ze zm.).

Podstawa prawna pouczenia:

art. 52 § 1, art. 53 § 1, art. 54 § 1, art. 230, art. 243 § 1, art. 244 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 259.); § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2021 r., poz. 535), art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 9 maja 2014 r. o informowaniu o cenach towarów i usług (Dz. U. poz. 2023 poz. 168).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Joanna Jankowska-Kuć

Dyrektor
Departamentu Inspekcji Handlowej

Otrzymują:

- 1) [xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx]
- 2) Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej
- 3) a/a